

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 2T/6/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114010147
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2114010147.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Helenou Gajdošovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.04.2014 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: S. O., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom M. E., toho času M. E., J. M. XXX/XX, bez pracovného pomeru,

je vinný , že

hoci mu zo zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje nezaopatrené dieťa, rozsah ktorej mu bol určený na základe rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 16P/88/2012 zo dňa 17.10.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.11.2012 tak, že je povinný prispievať na výživu svojej maloletej dcéry K. O., nar. 30.5.2012 sumou 250€ mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky Z. E., trvale bytom U., L. ul. XXX/X, si úmyselne v mieste bydliska, ani všade inde svoju vyživovaciu povinnosť vôbec neplní, čím mu za obdobie od mesiaca november XXXX doposiaľ vznikol dlh na bežnom výživnom vo výške 3.650,- €,

obvinený napriek existencii vyživovacej povinnosti sa neprihlásil do evidencie uchádzačov o zamestnanie, aby tak zvýšil možnosti nájdenia si práce, o výživu svojho dieťaťa neprejavil žiaden záujem a výživné neuhrádzal ani v minimálnom rozsahu

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 2 , ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd podmienienečne odkladá výkon trestu odňatia slobody.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd určuje skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák., § 51 ods. 4 písm. d/ Tr. zák. súd ukladá obvinenému povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podala dňa 21.01.2014 obžalobu na S. O. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.

Okresný súd Trnava dňa 24.01.2014 vydal trestný rozkaz sp. zn. 2T/6/2014 proti ktorému obvinený podal odpor, ktorý odôvodnil tým, že súd nezvážil poľahčujúce okolnosti a uložený trest nie je primeraným a nezodpovedá miere zavinenia. Navyše má záujem využiť možnosť na dosiahnutie zániku trestnosti podľa § 86 ods. 1 písm. a/, resp. písm. b/ Tr. zák.

Podľa § 355 ods. 3 Tr. por. samosudkyňa po podaní odporu proti trestnému rozkazu nariadila vo veci hlavné pojednávanie.

Obžalovaný S. O. po prednesení obžaloby prokurátorom a po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1, ods. 2 Tr. por. vyhlásil, že zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe sa cíti byť vinným.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por. po tom, čo obžalovaný vyhlásil, že je vinným zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, samosudkyňa otázkami podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ zistila, či obžalovaný:

- rozumie, z čoho je obžalovaný, obžalovaný uviedol: áno.
- bol poučený o svojich právach, obžalovaný uviedol: áno.
- rozumie právnej kvalifikácii skutku, obžalovaný uviedol: áno
- vie, aká je trestná sadzba za tento trestný čin, obžalovaný uviedol: áno
- sa dobrovoľne, z vlastnej vôle priznáva k spáchaniu žalovaného trestného činu, obžalovaný uviedol: áno.

Podľa § 257 ods. 6 Tr. por. pred rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného, prokurátor navrhol, aby súd vyhlásenie obžalovaného S. O., že je vinným zo spáchania skutku v obžalobe prijal.

Svedkyňa Z. E. na hlavnom pojednávaní uviedla:

Tak ako sa udáva v obžalobe obvinený S. O. bol na základe rozsudku Okresného súdu Čadca 16P 88/2012 povinný prispievať na výživu maloletej dcéry K. O., nar. 30.05.2012 sumou 250,- Euro mesačne, túto vyživovaciu povinnosť si od novembra 2012 neplní, teda na bežnom výživnom mu vznikol dlh k dnešnému dňu 3650,- Euro. Pokiaľ sme boli spolu, vyživovaciu povinnosť si plnil, s výnimkou januára 2013 zaplatil sumu 350,- Euro, ale doklad bol doložený ešte v prípravnom konaní a od dlžnej sumy v prípravnom konaní to bolo odrátané. Na maloletú žiadnym iným spôsobom neprispieva. V súčasnej dobe nepracujem, som na materskej dovolenke s maloletou. Výživu maloletej zabezpečujem z môjho príjmu - rodičovskej suma 230,- Euro spolu aj s rodinnými prídavkami. Tiež mi je mesačne uhrádzaná suma náhradného výživného v sume 106,- Euro od apríla 2013.

Obžalovaný S. O. k výpovedi svedkyne uviedol, že v období keď boli so svedkyňou spolu, tie štyri mesiace po narodení mal. K., svedkyňa si zo spoločného účtu vyberala peniaze asi 250,- alebo 300,- Eur. Od doby ako bol súdom právoplatne zaviazaný prispievať na maloletú dcéru Sofiu sumou 250,- Eur toto nerobil, neposielal na adresu matky výživné, iba v januári 2013 zaslal sumu 350,- Eur.

Svedkyňa Z. E. uviedla, že na tejto sume 250,- Eur sa dohodli a za toto obdobie obžaloba nie je daná.

Podľa § 269 Tr. por. súd prečítal a oboznámil správy, rodný list maloletej, rozsudok OS U., sp. zn. 16P 88/2012, odpis RT, exekučné príkazy, výpis zo živnostenského registra, predvolanie a výzvu na zaplatenie výživného a vykonané dokazovanie vyhodnotil.

Súd mal za preukázané, že obžalovaný si úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať maloletú dcéru K. O. od mesiaca november 2012 do 24.04.2014 s výnimkou mesiaca január 2013. Povinnosť vyživovať spočíva nielen v poskytovaní peňažného plnenia ale aj v poskytovaní dieťaťu stravu, oblečenie, bývanie, starostlivosť o jeho zdravie a pod. Neplnením vyživovacej povinnosti je stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Obžalovaný nevyužil všetky možnosti na to, aby si túto povinnosť v reálnej možnej výške splnil, naopak ako podnikateľský subjekt ukončil svoju činnosť k 16.11.2012. Pre neplnenie vyživovacej povinnosti od 07.09.2012 do 17.10.2012 bol vydaný exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zadržaním vodičského preukazu. Obžalovaný nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Trnave, naposledy bol evidovaný od 08.06.2002 do 30.10.2002, tiež nie je poberateľom žiadnej štátnej sociálnej dávky, je bez pracovného pomeru. Uvedené skutočnosti nemajú vplyv na existenciu vyživovacej povinnosti obžalovaného voči jeho maloletej dcére a nezbavujú ho trestnej zodpovednosti za neplnenie vyživovacej povinnosti.

Trestná sadzba za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. je trest odňatia slobody až na dva roky.

Pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na tú okolnosť, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný ale priestupkovo bol prejednávaný, na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku. Obžalovanému však vznikol na bežnom výživnom dlh vo výške 3.650,- Eur a výživné neuhradil ani v minimálnom rozsahu.

Súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní jeden rok, výkon trestu mu podmienenčne odložil a určil skúšobnú dobu na dva roky. Zároveň súd uložil obžalovanému povinnosť v skúšobnej dobe zaplatiť zameškané výživné.

Takto uložený trest súd považoval v zmysle zákonných kritérií za primeraný a spravodlivý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, a to do 15 dní od jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.